

Summary from previous week

- One should not make Kiddush with a cup of wine from which somebody has already drunk. This cup of wine is called *pagum*, spoiled.
- Similarly, wine left in the Kiddush cup after one has drunk from it should not be returned directly to the bottle. One should first add a little wine from the bottle to the cup and only then pour all of the wine in the cup back into the bottle.
- If some wine was drunk from the cup, one can first add a little wine from the bottle to the wine remaining in the cup, next to pour all of the wine in the cup back into the bottle and then to refill the cup for the mitzvah of Kiddush.
- The ideal way to perform the mitzvah is to make Kiddush with a full cup, even if it contains several *reviios* (one *reviis* is around 150 cc of wine or grape juice).
- Some stand for Kiddush as we are giving testimony, while others sit as we are showing that we are making *Kiddush b'makom seuda* – Kiddush in the place where one is eating the meal. Some have the custom on Friday night to stand for the opening paragraph and sit for the brachos.

שמירת שבת כהלכתו מז:כט - ל

כט. המקדש נוטל את הכוס בשתי ידיו (קמ) — משום חיבוב מצוה (קמא) — ונותנה לימינו (קמב), ולא יסייע בשמאל (קמג) (ואיטר יד נותנה בימין שלו, שהיא שמאל כל אדם) (קמד), ונכון להעמיד את הכוס על כף ימינו כשאצבעותיו זקופות סביבה (קמה), ומגביה את הכוס מעל השולחן טפח (קמו).
ל. מתחיל לומר קידוש בקול רם (קמז), ויאמר (קמח): "יום הששי ויכלו השמים" (קמט), כי שם ה' ית' רמוז בראשי המלים (קנ).

Shemiras Shabbos Kehilchaso 47:29-30

29 When making kiddush, one takes the cup in both hands, as a sign of one's attachment to the mitzva, and then puts it into one's right hand and raises it a tefach above the table. One should not use one's left hand to help one hold the cup in one's right (although, if one is left-handed, one should hold the cup in one's left hand instead of one's right). It is proper to hold the cup by standing it on one's right palm, surrounded by the upright fingers of one's right hand.

30 One starts to say the Friday night kiddush aloud with the words, "יום הששי ויכלו השמים" — Yom HaShishi: Vay'chulu HaShamayim" since the initial letters of these four words, when put together, make up the name of God.

שולחן ערוך אורח חיים סימן קפג סעיף ד

(יב) <ב> מקבלו בשתי ידיו, וכשמתחיל לברך נוטלו בימינו, ולא יסייע בשמאל. הגה: <ג> והיינו דוקא (יג) שלא תגע השמאל בכוס, אבל אם נותן השמאל ו תחת הימין, (יד) לסייעה, (טו) מותר (ב"י בשם שבולי הלקט). (טז) ומגביהו מהקרקע טפח, אם הוא יושב על גבי קרקע; ואם הוא מיסב בשלחן, מגביהו מעל השלחן טפח; ונותן בו עיניו (יז) שלא יסיח דעתו. הגה: (יח) ז ועל כן אין לוקחין כוס שפיו צר, <ד> שקורין גלוק קלא"ז, לברך עליו; (יט) ומשגרו ה [ח] לאשתו שתשתה ממנו.

Shulchan Aruch Orach Chaim 183:4

4 (12) The person who leads Grace after Meals should accept the cup over which Grace is to be said with both his hands, and when he begins to say Grace he should hold it in his right hand and should not support it with his left hand . *Gloss: This means only that his left hand (13) should not touch the cup, but for him to put his left hand under his right hand (14) to support it (15) is permitted. (...)* (16) He should raise the cup a *tefach* (a handbreadth) above the ground if he is sitting on the ground and if he is dining at a table he should raise it a *tefach* above the table. He should have his eyes on it (17) so that his mind will not be distracted. *Gloss: (18) Consequently, one should not use the cup which has a narrow opening, known as a gluck glaz (lucky glass) in Yiddish , to say Grace after Meals over it.* After he has finished saying Grace after Meals and has drunk from the cup, he should send it to his wife for her to drink from it.

משנה ברורה סימן קפג ס"ק טו

(טו) מותר - כיון שאין נוגע בהכוס [טז] והאחרונים כתבו דיש להחמיר בזה אם לא לצורך. כתב השל"ה ע"פ הקבלה נכון שיעמיד הכוס על כף ימינו והאצבעות יהיו זקופים סביב. [יז] לא יטול הכוס בבתי ידים רק יסירם מקודם:

Mishnah Berurah 183:15

(15) Is permitted. Since then one does not touch the cup with his left hand . However, the Acharonim write that one should be stringent and refrain from doing so when it is unnecessary. The *Shelah* writes on the basis of the kabbalah that it is proper to stand the cup on the palm of one's right hand with one's fingers upright around it. One should not take hold of the cup with gloves on, but should remove them beforehand.

שמירת שבת כהלכתו מז:לא

כט. המקדש נוטל את הכוס בשתי ידיו (קח) — משום חיבוב מצוה (קמא) — ונותנה לימינו (קמב), ולא יסייע בשמאל (קמג) (ואיטר יד נותנה בימין שלו, שהיא שמאל כל אדם) (קמד), ונכון להעמיד את הכוס על כף ימינו כשאצבעותיו זקופות סביבה (קמה), ומגביה את הכוס מעל השולחן טפח (קמו).

Shemiras Shabbos Kehilchaso 47:31

When beginning to say Vay'chulu, one should look at the Shabbos lights. It is proper to read Vay'chulu, rather than to say it by heart. When saying the blessing on the wine and the subsequent blessing of the kiddush, one should look at the cup with which one is making kiddush, so that one's attention should not be diverted from it. Those for whom kiddush is being made should also glance at the lights and the cup.

לב. המקדש צריך לכוון לצאת בעצמו, וכן גם להוציא את השומעים, והשומעים צריכים לכוון לצאת בקידוש של המקדש (קנה), וישמעו היטב את כל דבריו, מתחילת הקידוש ועד סופו (קנו), ועיין להלן סעיפים לו ו-לט. ומן הנכון שהמקדש יזהיר את בני ביתו שיכוונו לצאת (קנז). ומה טוב אם השומעים יסתכלו בסידור בשעת קידוש (קנח).

Shemiras Shabbos Kehilchaso 47:32

The person making kiddush should have the intention to discharge not only his own obligation (if he indeed desires to do so), but also the obligations of those listening to him. Those listening should intend to have their obligations discharged by the person making kiddush and should listen to the kiddush carefully from beginning to end. It is right for the person making kiddush to warn the others to have the requisite intention. Ideally, those who are listening to the kiddush should look at the words of the kiddush while they are being recited (so that their attention should not wander).

לג. ואמנם בדיעבד, אם לא כוון המקדש לצאת ידי חובתו (קנט), או אם לא כוון להוציא את השומעים ידי חובתם (קס), או אם השומעים לא כווננו לצאת ידי חובתם מפי המקדש (קטא), אבל הם עומדים מסביב למקדש, או יושבים ויש להם קביעות יחד, וכדלעיל סעיף כח, בכל אלה יצאו ידי חובתם. אבל אם המקדש חשב שהשומעים יקדשו לבדם או שמישהו אחר יקדש להם כדי להוציא אותם ידי חובתם, ולכן הוא התכוון בפירוש שלא להוציאם, או אם השומעים חשבו כן, לא יצאו ידי חובתם, גם אם לבסוף מתברר שאין להם מספיק יין לקדש או כל סיבה אחרת שאינם יכולים לקדש לעצמם.

Shemiras Shabbos Kehilchaso 47:33

Notwithstanding the contents of the preceding paragraph, after the event, those who are listening have discharged their obligations to make kiddush even if the person making kiddush did not intend to discharge his own obligation, he did not expressly have in mind to discharge their obligations and they did not expressly have in mind to discharge their obligations by listening, provided that they were collectively in position as a unit, as set out in paragraph 28 above. The latter would be the case if they were, for instance, standing around the person making kiddush or sitting in their places at the table.

Their obligations are not discharged if the person making kiddush expressly has in mind that he is not making kiddush for them or they expressly have in mind not to discharge their obligations by listening. Examples are where either he or they think that they are going to make kiddush themselves or that someone else is going to make kiddush for them. Their obligations remain unfulfilled, even if it subsequently transpires that it is not possible for them to make kiddush again, either because there is not enough wine left, or for any other reason.